

Blagri: Sanjati o velikih stvareh

Osrednja tema Svetovnega dneva mladih (SDM) v Krakovu na Poljskem so blagri. “Berite jih in premišljuje o njih, to vam bo v veliko korist,” je dejal papež.

30. Jun. 2016

Si želiš biti svet? Mnogi ljudje morda oklevajo, preden odgovorijo na to vprašanje. Predstavljajo si nekakšno življenje v sivini, polno žrtev, življenje brez sanj, kjer Bog človeku na silo naloži svojo voljo.

Si želiš biti srečen? V tem primeru pa je odgovor jasen: da, vsi hočemo biti srečni, vsi si želimo doseči polno življenje, da bi na koncu lahko pogledali nazaj na naše dni in rekli: dobro je, da sem živel to življenje, ni bilo zaman, bil sem koristen, za seboj sem pustil sled ...

Skrivnost, ki jo spozna, kdor se približa Kristusu, pa je to: kar nas osrečuje, nas dela tudi svete. Z razlogom pravi sv. Jožefmarija: »nebeška sreča je za tiste, ki znajo biti srečni na zemlji«[\[1\]](#), kajti naše sanje so tudi Gospodove sanje: On si želi samo to, da bi nam pomagal uresničiti naša najvišja hrepenenja, potešiti in celo preseči želje neskončnosti, ki jih vsakdo izmed nas nosi v sebi.

O nekem modrecu pripovedujejo, da je nekega dne svojim učencem rekel: »Ko boste prišli pred nebeška vrata, vam bodo postavili samo eno

vprašanje, samo eno!« Tisti, ki so bili okoli njega, so poskušali ugotoviti vprašanje: »Si izpolnjeval zapovedi?« je rekel eden; »Si pomagal ubogim?« je dejal drugi; »Si veliko molil? Si hodil v cerkev? Si ljubil bližnjega? ...« Modrec pa je smehljaje dejal: »Edino vprašanje bo enostavno tole: 'Ali si bil srečen?' Kdor bo odgovoril pritrdilno, bo imel prostor pri Bogu.«

Si bil srečen? To vprašanje si lahko vnaprej zastavimo že sedaj: Ali bom s takšnim življenjem, kot sem si ga zastavil in ga živim, srečen? Takoj razumemo, da ni enostavno odgovoriti z neizpodbitnim »da«. Prihodnost ni popolnoma v naših rokah in v teku let bo mnogo odločitev, ki jih bomo morali sprejeti: Bom izbral pravo poklicno usmeritev? Bom sledil poklicanosti, ki jo zame hoče Bog? Bom spoznal osebo, ki me bo ljubila in ki jo bom lahko ljubil? Si bom izbral prave prijatelje? Kaj pa, če pride bolezen?

Prihodnost vsakega človeka je odprta: nismo zmožni videti dlje od naše sedanjosti. Kljub temu pa Bog — v spoštovanju naše zvestobe — dobro ve, katere korake bomo storili. Zato lahko v nekaterih trenutkih našega življenja molimo tako: *Gospod, ne vem še, kaj hočeš od mene, niti s katerimi izzivi se bom soočil. Včasih dvomim o tem, katero pot moram izbrati, vendar vem, da imaš Ti zame načrt: dobro poznaš težave, s katerimi se bom srečal, kakor tudi talente, ki si mi jih dal zato, da jih premagam. Zato mi pomagaj živeti blizu Tebe, in tako, naj storim karkoli, naj se zgodi karkoli, bom hodil po dobri poti.*

Zaupati, sanjati

Zaupanje v Boga nam dejansko omogoča sanjati ambiciozno in nas osvobaja najmočnejše zavore: strahú pred porazom. Da pa bi bili resnično svobodni, je potrebno storiti oboje: *zaupati in sanjati*. Papež to potrjuje z

besedami: »V Kristusu, dragi mladi, boste našli popolno uresničenje vaših sanj. Samo On lahko poteši vaša pričakovanja, ki so pogosto uničena zaradi lažnih posvetnih obljub.«[2]

Kot predlaga Frančišek, je dovolj, da se ozremo nazaj, da bi razložili trenutke resnične polnosti od tistih, ki so bili sicer prijetni, vendar so šli skozi naše življenje brez težav in brez slave. Zabava, ki smo jo željno pričakovali, razvedrilo ob videoigrah ali pred televizijo, potovanje s prijatelji ali pa popoldansko nakupovanje s prijateljicami so aktivnosti, ki brez dvoma pustijo lep spomin, ne pa neizbrisne sledi. V našem srcu ne bodo ostale *za vedno*, kajti, čeprav so to pozitivne stvari, niso usmerjene v večnost.

V razočarani družbi, ki je pozabila na sanje, obstaja nevarnost, da se zadovoljimo s temi nadomestki sreče, se pravi s poceni imitacijami naših

najglobljih željá, ki nam dajo takojšnje povračilo, doseženo z malo truda in običajno za določeno ceno (denarja ali časa). Ko se navdušujemo nad tem, da smo v koraku z zadnjim hitom oblačil ali tehnologije, če se nekako *privlečemo* do konca tedna, ko iščemo družbo prijateljev za vsako ceno ali ko si v prostem času privoščimo kompenzacije, ki jih zadržimo samo zase, takrat gre za ravnanje, ki nam lahko pomaga, da se *prebijamo* skozi življenje, in to lahko traja tudi več let.

Toda to ni tisto, k čemur smo poklicani: »Dragi mladi,« je rekel papež Frančišek, »ne zakopljite svojih talentov, darov, ki vam jih je Bog podaril! Ne bojte se sanjati velikih stvari!« Kadar se zaljubimo, kadar sodelujemo v solidarni dejavnosti ali ko velikodušno pomagamo prijatelju, zaznamo, da so to trenutki, ko nekoliko pride na dan veličina, ki smo je sposobni.

Zaslutimo, da se resnična sreča nahaja na koncu dolge poti, na kateri ni bližnjic. Zato je potrebno življenje napolniti z ideali, se navdušiti nad cilji, ki nas primorajo, da se raztegnemo in damo od sebe več, ko rastemo v prizadevanju, da bi dosegli najboljše, kar zmoremo.

Lahko se zgodi, da zares hočemo narediti nekaj velikega in se za to boriti, vendar še nismo našli motiva ali osebe, ki bi bila na nivoju naših želj. Potrebno je iskati. V nasprotju s tistimi trgovskimi znamkami, poceni filozofijami ali javnimi osebnostmi, ki nam jasno povejo, kaj naj bi storili, da bi živeli zadovoljno življenje, nam vera ne daje že pripravljenih odgovorov niti zaključenih formul ali *škatlic sreče*, temveč nam vedno znova odpira nova vprašanja: »Kaj naj storim, da bom deležen večnega življenja?« »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« »In kdo je moj bližnji?« »Kaj koristi človeku, če si ves svet pridobi,

svoje življenje pa zapravi?«[3] V teh in drugih vprašanjih, ki vzniknejo ob branju evangelija, nam vera predstavlja najvišji in najradikalnejši izziv: »Vzeti v svoje roke krmilo našega življenja in napraviti iz njega umetnino.«[4]

Če nam torej manjka idealov, ki bi dali smisel življenju, ni nikogar, ki nas lahko bolje usmeri kot Bog. Vera nam bo odprla vprašanja, na katera mora srce najti odgovor. Pred tabernakljem in z dušo, ki je v milosti, bo lahko ujeti božje note: samo pred Njim bomo prejeli luč, da bi še naprej iskali in bomo razumeli, da za to »da bi dosegli srečo, ni potrebno udobno življenje, temveč zaljubljeno srce.«[5]

Na gori blagrov

Evangelij pripoveduje, da se je nekega jutra Jezus povzpел na hrib blizu Galilejskega jezera. Hodil je sam, nekaj metrov za njim pa mu je

sledila množica ljudi. »Za njim so hodile velike množice iz Galileje, Deseteromestja, Jeruzalema, Judeje in iz krajev onkraj Jordana.«[6] Oni so, tako kot mi enaindvajset stoletij pozneje, iskali v Gospodu nekoga, ki bi jih usmeril, ki bi jim pomagal poleteti visoko, premagati njihovo bedo in potešiti njihove želje.

»Ko je zagledal množice, se je povzpел na goro. Sédel je in njegovi učenci so prišli k njemu.«[7] Na vrhu nekaterih gorá naredi Gospod pomembna dejanja: izbere apostole, se spremeni, razodene blagre, umre na križu, se povzpne v nebesa ... Vzpon je zanj naporen, toda na vrhu nam Gospod bolje pokaže svojo intimnost z Bogom Očetom. Tudi za nas je lahko naporno, da se ustavimo in meditiramo, da najdemo nekaj minut v našem dnevu za pogovor z Bogom, da ugasnemo telefon in poiščemo samoto. Ko pa enkrat dosežemo notranjo umirjenost — s

trudom —, se bomo dvignili nad vsakdanje drvenje in bomo — kakor z vrha gore — lahko videli dlje, globlje. Dejansko potrebujemo samoto, ker Bog govori potihoma. Zaljubljeni dobro vedo, da se najpomembnejše stvari povejo na tak način, da bi tako prišle do srca.

»Sédel je in njegovi učenci so prišli k njemu.«[8] Gospod se je usedel na tla in ljudje so ga posnemali. Kadar se je rabin — učitelj judovske postave — usedel, je hotel s tem sporočiti, da ima namen povedati nekaj zelo pomembnega. Njegovi najbližji učenci, ki jih je malo pred tem izbral in jih poklical po njihovih lastnih imenih, so se približali, da ne bi zamudili niti besede njegovega nauka.

Čeprav je imel Gospod močan glas, so samo tisti, ki so bili blizu njega, lahko dojeli vsako kretnjo, vsak nasmeh, vsak poudarek, ki ga je Jezus

uporabil pri svojem govoru. Tako imamo tudi mi možnost, da poslušamo blagre na različne načine: od daleč, lahko jih poslušamo kar tako, kot tisti, ki so sedeli v oddaljeni skupini in so morda izgubili rdečo nit govora; ali pa tako, da se Učitelju približamo, si izberemo bližino in brez raztresenosti usmerimo naš pogled v Njega, lahko se usedemo med apostole, da bi se skupaj z njimi naučili kaj novega.

»Odprl je usta in jih učil: Blagor ...«[9] V tišini, ki je vladala na tisti gori, je Gospodov glas izrekal blagre. »Ti so Jezusov načrt za nas,« je dejal papež. »Berite jih in premišljuje o njih, to vam bo v veliko korist.«[10] Vemo, da vsebujejo *skrivnost tiste sreče*, ki je ne zmoremo potešiti z vsakdanjimi zadoščenji. Vodili nas bodo pri naši molitvi in prizadevali si jih bomo uresničevati v našem običajnem življenju, da bi prejeli

odgovore, ki bodo lahko dali smisel vsemu, kar delamo.

Samo tako se bomo lahko čez mnogo let nasmehnili, ko se bomo srečali iz obličja v obličje z Gospodom in nas bo On vprašal: »In ti, si bil srečen?«

Vprašanja za osebno molitev

— *Si v svojem življenju postavljam visoke cilje? Katere ovire mi onemogočajo, da bi sanjal? Sem kdaj vprašal Boga, kaj hoče od mene?*

— *Ali počnem to, kar me osrečuje (druženje s prijatelji ali prijateljicami, čas zaroke, šport ...) na tak način, da pri tem postajam tudi svet? Se zavedam, da mi vse, kar me približuje k Bogu (čas molitve, služenje drugim, premagovanje pomanjkljivosti ...), pomaga doseči pristno srečo?*

— *Katere talente imam? Jih uporabljam za to, da bi bil boljši, se*

pravi, da jih postavim v službo Bogu in drugim?

— Ali vsak dan poiščem nekaj časa za pogovor z Jezusom? Si rezerviram nekaj trenutkov samote — brez glasbe, sporočil in raztresenosti —, da bi poslušal glas Boga?

[1] Sv. Jožefmarija, *Kovačnica*, 1005.

[2] Frančišek, *Poslanica za 30. svetovni dan mladih*.

[3] Mr 10,17; Mt 16,15; Lk 10,29; Mr 8,36.

[4] Sv. Janez Pavel II., Srečanje z mladimi na Sardiniji, 22. 9. 1985.

[5] Sv. Jožefmarija, *Brazda*, 795.

[6] Mt 4,25.

[7] Mt 5,1.

[8] Prav tam.

[9] Mt 5,2.

[10] Frančišek, Govor na srečanju z mladimi v Paragvaju, 12. 7. 2015.

J. Narbona / J. Bordonaba

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/blagri-i-
sanjati-o-velikih-stvareh/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/blagri-i-sanjati-o-velikih-stvareh/) (6. Avg. 2025)